

ROZPOČITADLA

Jeden, dva, tři – my jsme bratři, kterej je to mezi námi, co si zalez do tý slámy: ten, ten nebo ten, vyhodme ho z kola ven!

Stojí javor u potoka, říkají mu klíč: na koho to slovo padne, ten musí jít pryč!

Sysel seče otavu, liška pohrabuje, zajíc na vůz nakládá, myška našlapuje. Komár boty natahuje, že se ženit bude: moucha uši nastrkuje, že na svatbu pude.

Páv sedí pod dubem s pěkným bílým holubem. Holubičko, snes vajíčko! Až já půjdu na kopeček, koupím ti tam cimbáleček. Na cimbálek: tydli, tydli! na housličky: fidli, fidli! a na basu: rum – dum! a na bubny: drum – bum!

Hej, hej, Bartoni, co to vezeš na koni? Půl korce žita od pana Víta. Pan Vít není doma, jel do Berouna pro drahý koření, kdo má zubů bolení: pro starý věnce naší Mařence. Hej, z hrady ven!

Běžel zajíc kolem plotu, roztrh sobě novou botu: liška mu ji zašivala, veverka se posmívala. „Co ty se máš posmívati, když ty nemáš kouska gatí?“

Týnom, tánom, talijáno, dobrý večer, dobré ráno. Pekař pěkný pecen peče, dobré ráno, dobrý večer. Pecen z pece vypad ven, dobrou noc a dobrý den. Pekařka jde na pomoc, dobrý den a dobrou noc. Týnom, tánom, talijáno, ráno mají vyprodáno.

Ententýny, babka letí z Číny, žádnému to nepoví, co to veze dědovi: veze, veze pejska, pejskovi se stejská, je mu dlouhá chvíle, z Číny jsou dvě míle, než ocáskem zavrtí už je cesty tři čtvrti, a když usne blaze, už jsou oba v Praze. Zdalipak se naučí spát v dědově papučí? Naučí se jako nic. A ty půjdeš z kola pryč!

Elce pelce do pekelce, povídala moucha selce: Budou, selko, hody, nepeč vdolky z vody! Mlékem ty je zadělávej, hodně másla do nich dávej a tvarohu spoustu, ať si s chutí kousnu. Já k vám potom přijedu se svým švagrem k obědu. Chystej hody vzácné! – Selka mouchu plácne. Hopla, šup a hola, bác! – a půjdeš z kola.

-Hádám, hádáš, hádá, byla jedna kláda! Na té kládě bič, jeden musí pryč!

Panímámo, vstávat! – Kolik je hodin? Sedm. - Od koho to víte? Od myšky v žitě. – Co dělá v tom žitě? Motá z klubka nitě na krajkové rukavice pro pařížské parádnice. Prý je tam nosí do ranní rosy a pak celý den. A ta ze všech nejpěknější musí z kola ven!

Běží šelma bubušelma, vzadu ocas na uzel má, hlavu tvrdou jako helma, rohy jako rýč. Koukej, ať jsi pryč!

Skáče koník s bílou hřívou sem tam, tam i sem, skočí dovnitř a ty ven!

Vanilka, hřebíček, kaprlata pro kluky i pro děvčata. Hokyně tě volá a ty musíš z kola!

Bim bam bum, na kopci je dům, na domě je balkón, na balkóně bonbón, v zámku klíč. Odemyky piky dveře, zámky, kliky. Kde je bonbón? Ten je pryč!

Malá šedá myš ve sklepě má skrýš. Do zahrádky vyjde vrátky a pak neví kudy zpátky. Hopsa hejsa, hopsa hejsi, a ty v kole taky nejsi.

To je jedna, to je půl, to je bedna, to je stůl. Pod tím stolem zakrátko probudí se prasátko. To prasátko kvikne: ik spiridix kvikve! Kdo to řekne potřetí – jedna, dvě, tři – poletí.

Stojí v lese vrata, střeží je sůvata, sýčkové a výři, černí netopýři. Močálem a louží zlí vlci se plouží. Vrchí, skučí, vyjí – a ten, kdo se bojí, huš z lesa ven!

Slepice na střeše z plechu klová hrách. Nevařený, tvrdý, suchý, klapy, klapy, buchy, buchy, ratata. Vyhodíme ji za vrata.

Pod jabloní budík zvoní. Kde se tady vzal? Dali ho sem špaček s kosem, abys oběd nezaspal!

V tichém moři se jen šeptá, tam se nikdo na nic neptá. Komu v kapse cinkne klíč, musí jít hned z moře pryč!

Enyky benyky strakaté knedlíky! Někdo je z talíře slavného malíře, někdo je sněd – Přiznej se hned!

Šrum, šrum, chaso, já chci maso! Jedna, dvě, tři, čtyři, pět, ať je tady maso hned!

Jane, Jane, Fabiáne, paseš koně na záhoně v červeném kabátě, kdo tě chytí, nedá tě!

Entle pentle pentličky, dvě červené stoličky, na koho to slovo padne, ten poletí z poličky!

Inky pinky vdovinky enci hlesa pater vesa, ty, zajíčku, běž do lesa!

Jede bába z kopečka, vrzají jí kolečka. Lidé se jí smáli, že jí kola hrály. Jakpak by jí nevrzaly, když je nemá namazaný: vrz, vrz, vrz, už tam někdo zmrz!

Počítá si starý medvěd. Tři a tři je přesně devět. Nějak se ti, medvěde, počítání nevede. Že nás to dřív nenapadlo – koupíme ti počítadlo!

En, ten, taje, máma dává krávé. Kráva to nechce, kůň na to řehce, kohút na to kokrhá, až si vole roztrhá. Ide Jura ze zahrádky, nese mámě křen, na koho to slovo padne, ten mosí íť z kola ven!

Ene, bene, Emane, kdo tu babu dostane? Ten to není, ten to je, ten už s námi nehraje!

Za horou, za dolem, leží mísa s tvarohem, kdo nechce jít z kola ven, ten dostane bačkorem!

Sedí Káča na lavici, na klíně má kohouta, na koho to slovo padne, ten musí jít do kouta!

Jednoko, dvoko, troko, čtvero, pádo, lágo, pičman, čičman, čaraga, čuk!

Mňouky, mňouky, mňouky, kocour spad do mouky, kočička se lekla, do povidel klekla, jejich kotě pláče v botě, že nemůže ven, pomůže mu ten!

Enyky, benyky, nemastný knedlíky, iky, piky, pumprlíky, alec, palec, ven, páton do kamen, šeston do dveří, stará kozo otevři!

Am, bum, tatarum, siben, buben, kalvarum. Kalvarie, komedie, siben, buben, bum, bum, bum!

Jedenka, dvanka, třinka, pádě, ládě, súka, lúka, do klobúka, pase koně na výhoně, bum, bác, ven!

Antaliky, dva špalíky, huky, cuky, ven, kdo nepude, uderym ho, zlatym kameněm! Angeličky, dvě paličky, juk, suk, ven!

Enyky, benyky, kliky bé, ábr, fábr, domine, elce, pelce, do pekelce, bum, bác, ven!

Láry, fáry, dva kočáry, třesky, plesky, sjely z cesty, kolo se jim polámalo, žluté house se jim smálo, kočí vzal bič, koukej, ať jsi pryč!

Andon dodyjon, cive kopijon, anavuka levá ruka, ten kamenný zvon!

Svatý Jan kropí džbán, pase koně na výhoně. Čím je bije? Zlatým bičem pošlehuje. Anka, blanka, vlašťověnka, kopeček, lesíček, stránka, ven!

Na pasece dva pařízky, u nich zlatej bič, koupíme ho od jelena, dáme za něj fůru sena, jdi ty z kola pryč!

En, ten, tyč, Kadla, Madla, pryč! Nepůjde-li pryč, vezmu na ni tyč!

Ene, bene, granatýre, sýr, výr, kumpanýr, alec, pale, kotrmelec, ven!

Za horou, za dolem leží mísa s tvarohem, kdo nechce jít z kola ven, ten dostane bačkorem!

Anda dvanda třinda čtvrnda pádě ládě, souka louka do klobouka, do mandele, bác!

En ten tanta, oženil se Franta, vzal si ženu maličkou, uhodil ji paličkou, palička se odrazila, novotníčka porazila, en ten týč, Kadla, Madla, pryč!

Ene bene tyka mora, tamhle stojí černá hora, ene bene houby, natáh se tam dlouhý, ulovil tam palečka a ty už di z kolečka!

Jedna, dvě, tři, milí bratři, jeden je tu mezi námi, co se schoval do té slámy, vylez ven, vylez ven, přetáhnu tě pometlem!

Edenko, dvunko, trinko, cirinko, págo, lágo, bunčiky, punčiky, čaraba, čuk!

Jendě, dvendě, třindě, ádě, pádě, ládě, souka, bouka, kotrlec, palec, muzika, tanec, sekera, nátúr, kobyílí bátúr, baran žduc!

Špity, špity bábo, já jdu pro to sádlo, aby dědek nevěděl, on by na mne pověděl. Špity, špity dědku, já jdu pro tu štětku, aby bába nevěděla, ona by to pověděla.

Stojí buk prostřed luk, na tom buku devět suků, ještě něco více: červené střevíce, bílé boty do roboty – fuk z hradu ven!

Endele vendele viksum hér, veni gumi musulér, echle bechle cukr bába viks, na koho to slovo padne, ten musí jít pryč.

Am bum tes, ty jsi starý pes a já mladá veveruška, a ty za mnou vlez!

Amen, amen, amen – bába spadla z kamen, zabila kohouta, dala ho do kouta, a z kouta na pec, byl z něho chlapec, a z pece na vrata, byl z něho pantáta.

An, cvaj, tráje – stavěli jsme máje, na svatého Františka přiletěla jeptiška: jeptišku my prodáme, koupíme si korále.

Zdroj: <http://gib-spgs.cz/>